

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst
01.01.2007
RT I 2006, 31, 236

Töötuskindlustuse seaduse, Eesti Vabariigi töölepingu seaduse ja välisteenistuse seaduse muutmise seadus

Vastu võetud 14.06.2006

Välja kuulutatud
Vabariigi Presidendi 29. juuni 2006. a otsusega nr 1048

§ 1. Töötuskindlustuse seaduses(RT I 2001, 59, 359; 2005, 57, 451) tehakse järgmised muudatused:

1)pealkirja täiendatakse normitehnilise märkusega järgmises sõnastuses:

«¹Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/74/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 80/987/EMÜ töötajate kaitset tööandja maksejõuetuse korral käsitlevate liikmesriikide õigusnormide ühtlustamise kohta (ELT L 270, 08.10.2002, lk 10–13).»;

2)paragrahvi 2 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«Töötuskindlustus on sundkindlustuse liik, mille eesmärgiks on kindlustatule töötuse korral tööotsingute ajaks kaotatud sissetuleku osaline kompenseerimine, tööandjale töölepingute ja teenistussuhete kollektiivse ülesütlemisega seotud kulude osaline hüvitamine ning töötajate nõuete kaitse tööandja maksejõuetuse korral.»;

3)paragrahvi 3 lõiked 1 ja 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Käesoleva seaduse mõttes on kindlustatu töötaja, avalik teenistuja, võlaõigusliku lepingu alusel teenust osutav füüsiline isik või Eesti Vabariigi välisesinduses töötava teenistujaga kaasasolev mittetöötav abikaasa, kui nad on maksnud töötuskindlustusmaksleid käesolevas seaduses sätestatud alustel ja korras.

(2) Käesoleva seaduse mõttes ei ole kindlustatu isik, kes on:

- 1) füüsilisest isikust ettevõtja;
- 2) notar, kohtutäitur, vandetõlk või muu avalik-õiguslikku ametit pidav sõltumatu isik, samuti vabakutseline loovisik loovisikute ja loomeliitude seaduse § 3 tähenduses, keda käsitatakse maksustamise alal füüsilisest isikust ettevõtjana;
- 3) juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liige tulumaksuseaduse § 9 tähenduses, kellele ei laiene Eesti Vabariigi töölepingu seadus;
- 4) nimetatud avaliku teenistuse seaduse § 12 lõikes 2 ja lõike 3 punktides 1–3;
- 5) jõudnud riikliku pensionikindlustuse seaduse § 7 lõikes 1 või 2 sätestatud vanaduspensioniiikka (edaspidi *vanaduspensioniiiga*) või kellele on määratud riikliku pensionikindlustuse seaduse §-s 9 sätestatud ennetähtaegne vanaduspension.»;

4)paragrahvi 6 lõike 1 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 2) kellel on töötuskindlustusstaazi vähemalt 12 kuud töötuna arvelevõtmisele eelnenud 36 kuu jooksul.»;

5)paragrahvi 6 lõike 2 preambul ja punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Töötuskindlustushüvitisele ei ole õigust kindlustatul, kelle viimane töö- või teenistussuhe lõpetati:
1) töötaja või avaliku teenistuja algatusel, välja arvatud töösuhte lõpetamisel Eesti Vabariigi töölepingu seaduse § 82 alusel või kui individuaalse töövaidluse lahendamise seaduse § 29 lõike 2 alusel on töövaidlusorgan töölepingu lõpetamise ebaseaduslikuks tunnistamisel lugenud töötaja omal algatusel lahkunuks;»;

6)paragrahvi 6 täiendatakse lõikega 3 järgmises sõnastuses:

« (3) Kindlustatul, kellele on makstud töötutoetust tööturuteenuste ja -toetuste seaduse alusel, on õigus töötuskindlustushüvitisele juhul, kui ta on pärast töötutoetuse maksmise lõpetamist töötanud, olnud avalikus teenistuses või osutanud teenust võlaõigusliku lepingu alusel ja ta vastab muudele käesolevas seaduses sätestatud töötuskindlustushüvitise saamise tingimustele.»;

7)paragrahvid 7–9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 7. Töötuskindlustusstaaž

(1) Töötuskindlustusstaaž (edaspidi *kindlustusstaaž*) on periood, mil kindlustatu sai töölepingu alusel töötamise, avalikus teenistuses olemise või võlaõigusliku lepingu alusel teenuse osutamise eest tasu või välisteenistuse seaduse §-s 67 ettenähtud abikaasatasu, kui nendelt on käesolevas seaduses sätestatud korras kinni peetud töötuskindlustusmaksed.

(2) Üks kuu kindlustusstaaži arvestatakse kindlustatule iga kalendrikuu eest, mil kindlustatule maksti tasu, millelt on kinni peetud töötuskindlustusmaksed käesolevas seaduses sätestatud korras.

(3) Kindlustusstaaži arvestus lõpetatakse ja kindlustusstaaž loetakse nulliks päevast, mil kindlustatule määratakse töötuskindlustushüvitis käesoleva seaduse alusel. Kindlustatu tööle asumisel algab kindlustusstaaži arvestus uuesti.

(4) Kindlustusstaaži arvestamisel võetakse aluseks töötuskindlustuse andmekogu andmed, mis on andmekogusse kantud Maksu- ja Tolliameti esitatud andmete ning viimase kolme kuu andmete puudumise korral käesoleva seaduse § 42 lõike 1 punktis 5 nimetatud tööandja tõendil toodud andmete alusel.

§ 8. Töötuskindlustushüvitise maksmise tingimused

(1) Kindlustatul on õigus saada töötuskindlustushüvitist kogu töötuna arvel oleku ajal, kuid mitte kauem kui:

- 1) 180 kalendripäeva kindlustatul, kelle kindlustusstaaž on lühem kui 56 kuud;
- 2) 270 kalendripäeva kindlustatul, kelle kindlustusstaaž on 56–110 kuud;
- 3) 360 kalendripäeva kindlustatul, kelle kindlustusstaaž on 111 või enam kuud.

(2) Kui isikule määratud töötuskindlustushüvitise maksmine lõpetati enne töötuskindlustushüvitise määramise otsuses märgitud hüvitise perioodi lõppemist, on tal õigus töötuskindlustushüvitisele, kui ta:

- 1) on käesoleva seaduse § 7 lõikes 3 sätestatud töötuskindlustushüvitisele õiguse andnud kindlustusstaaži nulliks lugemise päevast arvates 12 kuu jooksul uuesti töötuna arvele võetud,
- 2) on pärast töötuna arveloleku lõpetamist töötnud töölepingu alusel, olnud avalikus teenistuses või osutanud teenust võlaõigusliku lepingu alusel ja
- 3) vastab muudele käesolevas seaduses sätestatud töötuskindlustushüvitise saamise tingimustele, välja arvatud käesoleva seaduse § 6 lõike 1 punktis 2 nimetatud kindlustusstaaži nõue.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud juhul ei ületa töötuskindlustushüvitise maksmine kahe või enama töötuna arveloleku ajavahemiku jooksul kokku käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–3 sätestatud päevade arvu.

§ 9. Töötuskindlustushüvitise suurus

(1) Kindlustatu ühe kalendripäeva töötuskindlustushüvitise suurus arvutatakse kindlustatu üheksa kuu keskmisest ühe kalendripäeva töötasust töötuskindlustuse andmekogu andmete alusel. Kindlustatu keskmine ühe kalendripäeva töötasu leitakse viimasele kolmele töötamise kuule eelnenud üheksal töötamise kuul kindlustatule makstud tasude alusel, millelt on kinni peetud töötuskindlustusmaksed. Seejuures ei võeta arvesse käesoleva seaduse § 40 lõikes 2 nimetatud tasusid.

(2) Kindlustatu keskmise ühe kalendripäeva töötasu arvutamisel jagatakse käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tasude summa arvuga 270.

(3) Kui käesoleva paragrahvi lõigete 1 ja 2 alusel arvutatud kindlustatu keskmine ühe kalendripäeva töötasu ületab hüvitise arvestamise alguspäevale eelnenud kalendriaasta Eesti keskmise ühe kalendripäeva töötasu kolmekordset suurust, arvestatakse hüvitis viimati nimetatul alusel.

(4) Töötuskindlustushüvitise suurus ühe kalendripäeva eest on alljärgnev protsent käesoleva paragrahvi lõigete 1–3 alusel leitud ühe kalendripäeva töötasust:

- 1) 50% esimesest kuni 100. kalendripäevani;
- 2) 40% 101-st kuni 360. kalendripäevani.

(5) Kui käesoleva paragrahvi alusel arvutatud kindlustatu töötuskindlustushüvitise suurus ühe kalendripäeva eest on väiksem kehtivast töötutoetuse päevamäärast, võrdub ühe kalendripäeva töötuskindlustushüvitise suurus töötutoetuse päevamääraga.

(6) Eesti keskmise ühe kalendripäeva töötasu arvutamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega.

(7) Töötuskindlustushüvitise suurust kalendriaasta vahetumisel ega töötutoetuse päevamäär muutumisel ümber ei arvutata.»;

8)paragrahvi 10 lõike 1 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«Töötuskindlustushüvitise taotlemiseks esitab kindlustatu töötukassale vormikohase avalduse Tööturuameti piirkondliku struktuuriüksuse kaudu, kus ta on töötuna arvele võetud.»;

9)paragrahvi 11 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Töötukassa teeb töötuskindlustushüvitise määramise või määramata jätmise otsuse (edaspidi *otsus*) 14 kalendripäeva jooksul töötuskindlustushüvitise taotlemise avalduse ja sellele lisatud dokumentide Tööturuameti piirkondlikule struktuuriüksusele esitamise päevast arvates.»;

10)paragrahvi 11 lõike 2 punktis 4 asendatakse sõnad «§ 9 lõike 2 punktile 2» sõnadega «§ 9 lõike 4 punktile 2.»;

11)paragrahvi 11 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (4) Töötukassa saadab otsuse kindlustatule Tööturuameti piirkondlikusse struktuuriüksusesse kolme kalendripäeva jooksul otsuse tegemise päevast arvates. Otsus on kindlustatule Tööturuameti piirkondlikus struktuuriüksuses kättesaadav hiljemalt 21 kalendripäeva möödudes Tööturuameti piirkondlikule struktuuriüksusele töötuskindlustushüvitise taotlemise avalduse esitamise päevast.»;

12)seadust täiendatakse §-ga 12¹ järgmises sõnastuses:

« § 12¹. Töötuskindlustushüvitise maksmise peatamine ja jätkamine

(1) Töötuskindlustushüvitise väljamaksmine Eestis peatatakse enne hüvitise määramise otsuses märgitud hüvitise maksmise perioodi lõppemist kindlustatu tööotsingute ajaks teises Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis või Šveitsi Konföderatsioonis kuni kolmeks kuuks kindlustatu Eestist lahkumise päevale järgnevast päevast arvates.

(2) Töötuskindlustushüvitise väljamaksmist Eestis jätkatakse Tööturuameti piirkondlikus struktuuriüksuses töötuna arvelevõtmise päevast arvates, kui kindlustatu naaseb enne käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud perioodi möödumist Eestisse ja jätkab Eestis tööotsinguid.

(3) Hüvitise maksmise päevade arvu hulka arvestatakse Eestis ja Eesti eest teises Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis või Šveitsi Konföderatsioonis hüvitise maksmise päevade arv, mis kokku ei või ületada hüvitise määramise otsuses märgitud päevade arvu.

(4) Töötukassa teeb käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatud juhtudel töötuskindlustushüvitise maksmise peatamise või jätkamise otsuse, mille edastab Tööturuameti piirkondlikule struktuuriüksusele elektroonselt otsuse tegemisele järgneval päeval.

(5) Töötukassa saadab käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud otsuse kindlustatule posti teel kolme päeva jooksul otsuse tegemise päevast arvates.»;

13)paragrahvi 13 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Töötuskindlustushüvitise maksmine lõpetatakse enne käesoleva seaduse § 8 lõike 1 punktides 1–3 nimetatud perioodi lõppemist:

1) töötuna arveloleku lõpetamise päevale järgnevast päevast arvates, kui kindlustatu töötuna arvelolek lõpetatakse tööturuteenuste ja -toetuste seaduse § 7 lõike 1 punktide 1, 3, 4 ja 7–9 alusel;

2) hüvitise saamise õigust mõjutavate asjaolude tekkimise päevale järgnevast päevast arvates, kui kindlustatu keeldub mõjuva põhjusega tööturuteenuste ja -toetuste seaduse §-s 10 sätestatud individuaalse tööotsimiskava täitmisest või sama seaduse § 12 lõigetes 3 ja 4 sätestatud sobivast tööst;

3) vastuvõtule tulemata jätmise päevale järgnevast päevast arvates, kui kindlustatu ei tule mõjuva põhjusega talle määratud ajal Tööturuameti piirkondlikku struktuuriüksusesse vastuvõtule;

4) Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis või Šveitsi Konföderatsioonis § 12¹ lõikes 1 nimetatud tööotsingu perioodi lõppkuupäevast arvates, kui kindlustatu ei naase tööotsingutelt enne nimetatud perioodi lõppu;

5) avalduse esitamise päevast arvates, kui kindlustatu esitab sellekohase kirjaliku avalduse.

(2) Tööturuameti piirkondlik struktuuriüksus edastab töötukassale elektroonselt käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 1 nimetatud kindlustatu töötuna arveloleku lõpetamise otsuse hiljemalt otsuse tegemisele järgneval tööpäeval ning käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 2 ja 3 nimetatud juhtudel teatise hüvitise saamise õigust mõjutavatest asjaoludest koos põhjendusega asjaolude tekkimisele järgneval tööpäeval.

(3) Töötukassa teeb töötuskindlustushüvitise maksmise lõpetamise otsuse ja edastab selle Tööturuameti piirkondlikule struktuuriüksusele elektroonselt otsuse tegemisele järgneval päeval.

(4) Töötukassa saadab käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud otsuse kindlustatule posti teel kolme päeva jooksul otsuse tegemise päevast arvates.»;

14)paragrahvi 15 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Käesoleva seaduse mõttes on töölepingute ja teenistussuhete kollektiivne ülesütlemine tööandja algatusel töötajate või avalike teenistujate (käesolevas peatükis edaspidi *töötajate*) töö- või teenistussuhete lõpetamine 30 päeva jooksul vähemalt:

- 1) 5 töötajaga tööandja juures, kes annab tööd kuni 19 töötajale;
- 2) 10 töötajaga tööandja juures, kes annab tööd 20–99 töötajale;
- 3) 10 protsendiga töötajatest tööandja juures, kes annab tööd 100–299 töötajale;
- 4) 30 töötajaga tööandja juures, kes annab tööd vähemalt 300 töötajale.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 mõttes tööandja algatusel töö- või teenistussuhete lõpetamine on:

- 1) töö- või teenistussuhete lõpetamine juriidilise isiku, sealhulgas ettevõtte, ametiasutuse või ametiasutuse hallatava asutuse likvideerimise tõttu;
- 2) töö- või teenistussuhete lõpetamine töötajate koondamise tõttu;
- 3) töölepingu lõpetamine füüsilisest isikust tööandja töö lõppemise tõttu.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–4 sätestatud töötajate koguarvu tööandja juures arvestatakse tööinspeksioonile töölepingute kollektiivse ülesütlemise kooskõlastamise taotluse esitamise päeva seisuga. Kui töölepingute kollektiivne ülesütlemine hõlmab teenistussuhete lõpetamist ainult ametnikega, arvestatakse töötajate koguarvu töölepingute kollektiivse ülesütlemise hüvitise taotluse töötukassale esitamise päeva seisuga.»;

15)paragrahvi 16 lõikes 1 asendatakse sõna «töösuhe» läbivalt sõnadega «töö- või teenistussuhe»;

16)paragrahvi 17 lõike 1 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«Hüvitise taotlemiseks töölepingute kollektiivse ülesütlemise korral esitab tööandja töötukassale vormikohase avalduse koos tööandja asukohajärgse tööinspeksiooni kooskõlastusega töölepingute kollektiivseks ülesütlemiseks hiljemalt 25 päeva enne esimese töö- või teenistussuhte lõpetamise päeva.»;

17)paragrahvi 17 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

« (1¹) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kooskõlastust ei nõuta, kui töölepingute kollektiivsel ülesütlemisel lõpetatakse teenistussuhted ainult ametnikega. Kui töölepingute kollektiivne ülesütlemine hõlmab teenistussuhete lõpetamist ainult ametnikega, lisab tööandja avaldusele teatise, milles on ära näidatud teenistussuhete ülesütlemise põhjus ja töötajate koguarv tööandja juures.»;

18)paragrahvi 18 täiendatakse lõikega 5 järgmises sõnastuses:

« (5) Tööandja on kohustatud töötukassale viivitamatult kirjalikult teatama kõigist töö- või teenistussuhete lõpetamisega seotud asjaolude muutumistest, sealhulgas töö- või teenistussuhete peatumisest ajutise töövõimetuse tõttu, mis mõjutavad töötajate või avalike teenistujate õigust töölepingute kollektiivse ülesütlemise hüvitisele või hüvitise väljamaksmise aega.»;

19)paragrahvi 19 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«Käesoleva seaduse mõttes on tööandja maksejõuetu, kui kohus on pankroti välja kuulutanud või lõpetanud pankrotimenetluse raugemise tõttu pankrotiseaduse § 29 lõike 1 tähenduses või kui teises Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis on kohus või muu pädev organ tunnistanud tööandja maksejõuetuks Euroopa Liidu Nõukogu määruse (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta (ELT L 160 30.06.2000, lk 1–18) tähenduses (edaspidi *maksejõuetuks tunnistamine*).»;

20)paragrahv 20 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 20. Hüvitis tööandja maksejõuetuse korral

(1) Tööandja maksejõuetuse korral hüvitatakse töötajale järgmised tasud:

- 1) enne tööandja maksujõuetuks tunnistamist saamata jäänud palk;
- 2) enne tööandja maksejõuetuks tunnistamist saamata jäänud puhkusetasu;
- 3) enne või pärast tööandja maksejõuetuks tunnistamist töölepingu lõpetamisel saamata jäänud Eesti Vabariigi töölepingu seaduses ettenähtud hüvitised.

(2) Eestis ja mõnes teises Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis tegutsenud tööandja maksejõuetuse korral hüvitatakse käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tasud töötajale, kelle töö tegemise koht või harilik töö tegemise koht on Eestis.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 1 nimetatud alusel makstakse töötajale hüvitist kuni kolm töötaja brutokuupalka, kuid kokku mitte rohkem kui kolm Eesti keskmist brutokuupalka tööandja maksejõuetuks tunnistamisele eelnenud kvartalis Statistikaameti avaldatud andmete alusel.

(4) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 nimetatud alusel makstakse töötajale hüvitist kuni töötaja ühe kuu puhkusetasu ulatuses, kuid mitte rohkem kui üks Eesti keskmine brutokuupalk tööandja maksejõuetuks tunnistamisele eelnenud kvartalis Statistikaameti avaldatud andmete alusel.

(5) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 3 nimetatud alusel makstakse töötajale hüvitist kuni kaks töötaja keskmist brutokuupalka, kuid kokku mitte rohkem kui üks Eesti keskmine brutokuupalk tööandja maksejõuetuks tunnistamisele eelnenud kvartalis Statistikaameti avaldatud andmete alusel.»;

21)paragrahvi 21 lõiked 1 ja 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Hüvitise taotlemiseks tööandja maksejõuetuse korral esitab pankrotihaldur või ajutine pankrotihaldur või teises Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis määratud vastava pädevusega isik (edaspidi *haldur*) töötukassale vormikohase avalduse koos tööandja maksejõuetuks tunnistamist tõendavate dokumentidega. Hüvitise taotlemise avalduse vormi ja avaldusele lisatavate dokumentide loetelu kehtestab sotsiaalminister määrusega.

(2) Tööandja maksejõuetuks tunnistamist tõendavateks dokumentideks on:

- 1) tööandja pankroti korral ametlikult kinnitatud ärakiri jõustunud kohtuotsusest pankroti väljakuulutamise kohta;
- 2) tööandja pankrotimenetluse raugemisel ametlikult kinnitatud ärakiri kohtumäärusest pankrotimenetluse lõpetamise kohta pankrotti välja kuulutamata;
- 3) tööandja maksejõuetuks tunnistamisel teises Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis selle riigi pädeva asutuse otsuse ärakiri, mis on tõestatud otsuse tegemise riigi õiguse kohaselt, koos selle notariaalselt või vandetõlgi poolt kinnitatud tõlkega eesti keelde.»;

22)paragrahvi 35 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Andmekogu sisaldab järgmisi andmeid:

- 1) kindlustatute isikuandmed;
- 2) kindlustatute kindlustusstaaz;
- 3) andmed hüvitiste määramise ja maksmise kohta.»;

23)paragrahvi 35 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (5) Maksu- ja Tolliamet esitab töötukassale käesoleva seaduse alusel hüvitise määramiseks ja maksmiseks vajalikud andmed, näidates ära käesoleva seaduse § 4 lõikes 2 nimetatud tööandja nime ja registri- või isikukoodi:

- 1) kindlustatute ja käesoleva seaduse § 3 lõike 2 punktis 5 nimetatud isikute kohta (ees- ja perekonnanimi, isikukood);
- 2) käesoleva seaduse § 40 lõikes 1 nimetatud tasu suuruse kohta kalendrikuude kaupa;
- 3) kindlustatult kinnipeetud ning Maksu- ja Tolliametile ülekantud töötuskindlustusmakse kohta kalendrikuude kaupa;
- 4) tööandja makstud töötuskindlustusmakse kohta kalendrikuude kaupa;
- 5) käesoleva seaduse § 3 lõike 2 punktis 5 nimetatud isikute tasu suuruse kohta kalendrikuude kaupa.»;

24)paragrahvi 35 lõige 7 tunnistatakse kehtetuks;

25)paragrahvi 40 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Töötuskindlustusmakset makstakse:

- 1) kindlustatule makstud palgalt ja muudelt tasudelt kindlustatule ja tööandjale kehtestatud töötuskindlustusmakse määras;
- 2) käesoleva seaduse § 3 lõike 2 punktis 5 nimetatud isikutele makstud palgalt ja muudelt tasudelt tööandjale kehtestatud töötuskindlustusmakse määras.

(2) Töötuskindlustusmakset ei maksta:

- 1) kindlustatule töölepingu lõpetamisel või teenistusest vabastamisel seadusega ettenähtud hüvitiselt või hüvitiselt;
- 2) kindlustatule töö- või teenistussuhte ebaseaduslikul lõpetamisel seadusega ettenähtud hüvitiselt või viiviselt;
- 3) kindlustatule tööraamatu või lõpparve kinnipidamisel seadusega ettenähtud palgalt;
- 4) sotsiaalmaksuseaduse §-s 3 nimetatud summadel.»;

26)paragrahvi 42 lõike 1 punktid 1 ja 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 1) arvestama ja kinni pidama käesoleva seaduse § 40 lõike 1 punktis 1 nimetatud summadel kindlustatu töötuskindlustusmakseid iga kindlustatu kohta. Kindlustatu töötuskindlustusmaksete arvestamise ja kinnipidamise kohustus lõpeb kindlustatu vanaduspensioniiikka jõudmise või ennetähtaegse vanaduspensionii määramise kuu viimasel kuupäeval;

2) maksuma käesoleva seaduse § 40 lõike 1 punktides 1 ja 2 nimetatud summadel tööandja töötuskindlustusmaksid;»;

27)paragrahvi 42 lõike 1 punkt 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 5) andma kindlustatu nõudmisel talle töö- või teenistussuhte lõpetamisel tõendi viimasel kolmel töötatud kalendrikuul makstud tasude liikide, suuruste ja tasudelt kinni peetud töötuskindlustusmaks kohta kalendrikuude kaupa.»;

28)paragrahvi 42 lõike 4 teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«Maksu- ja Tolliamet kontrollib makse tasumise õigsust, määrab vajaduse korral tasumisele või tagastamisele kuuluva makse summa, nõuab selle sisse maksukorralduse seaduses sätestatud korras ning rakendab rikkuja suhtes kohustuste täitmisele sundimiseks seadusega lubatud sunnivahendeid.»;

29)paragrahvi 46 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Kindlustatule või käesoleva seaduse § 3 lõike 2 punktis 5 nimetatud isikule (edaspidi *hüvitise saaja*) õigusliku aluseta määratud ja makstud hüvitised nõuab töötukassa hüvitise saajalt tagasi.

(2) Hüvitise saajale õigusliku aluseta määratud ja makstud töötuskindlustushüvitise võib töötukassa nõuda tagasi tööandjalt, kui hüvitis maksti tööandja esitatud ebaõigete andmete tõttu ja hüvitise saajalt ei ole võimalik hüvitist tagasi nõuda.

(3) Hüvitise saajale õigusliku aluseta määratud ja makstud töölepingute kollektiivse ülesütleamise hüvitise võib töötukassa nõuda tagasi tööandjalt, kui hüvitis maksti tööandja esitatud ebaõigete andmete tõttu ja hüvitise saajalt ei ole võimalik hüvitist tagasi nõuda.

(4) Hüvitise saajale õigusliku aluseta määratud ja makstud maksejõuetuse hüvitise võib töötukassa nõuda tagasi haldurilt, kui hüvitis maksti halduri esitatud ebaõigete andmete tõttu ja isikult ei ole võimalik hüvitist tagasi nõuda.

(5) Aluseta määratud ja makstud hüvitise nõuab töötukassa käesoleva paragrahvi lõigetes 1–4 nimetatud isikult tagasi korraga või temaga kokkuleppel koostatud tagasimaksegraafiku alusel.

(6) Kui isik ei maksa alusetult määratud ja makstud hüvitisi tagasi, tehakse enammakstud summade tagasinõudmiseks ettekirjutus koos hoiatusega. Hoiatuses märgitud tähtaja jooksul ettekirjutuse täitmata jätmise korral on töötukassal õigus anda ettekirjutus sundtäitmiseks täitemenetluse seadustikus sätestatud korras.

(7) Ettekirjutus koos hoiatusega saadetakse isikule posti teel kolme päeva jooksul ettekirjutuse ja hoiatuse tegemise päevast arvates.»;

30)paragrahvi 52 täiendatakse lõikega 6¹ järgmises sõnastuses:

« (6¹) Käesoleva seaduse alusel töötuskindlustushüvitise määramisel võetakse arvesse kindlustusstaaž, mille hüvitise taotleja on omandanud käesoleva seaduse või Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigi või Šveitsi Konföderatsiooni õigusaktide alusel pärast 2002. aasta 1. jaanuari.»

§ 2. Eesti Vabariigi töölepingu seaduses(RT 1992, 15/16, 241; RT I 2006, 10, 64) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 86 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 2) tööandja pankroti väljakuulutamisel või pankrotimenetluse raugemisel pankrotiseaduses sätestatud korras;»;

2)paragrahvi 87 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (4) Tööandja pankroti väljakuulutamisel või pankrotimenetluse raugemisel on lubatud tööleping lõpetada töötajale ette teatamata.»;

3)paragrahvi 90 lõike 1 punkti 1 preambul muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 1) ettevõtte, asutuse või muu organisatsiooni likvideerimise (§ 86 punkt 1), tööandja pankroti väljakuulutamise või pankrotimenetluse raugemise (§ 86 punkt 2) ja töötajate koondamise (§ 86 punkt 3) tõttu;»;

4)paragrahvi 90 lõige 2 tunnistatakse kehtetuks.

§ 3. Välisteenistuse seaduse(RT I 2006, 26, 193) § 104 tunnistatakse kehtetuks.

§ 4. Seaduse jõustumine

Seadus jõustub 2007. aasta 1. jaanuaril.

Riigikogu esimees Toomas VAREK